

ලක්ෂ විකේ හිලක්

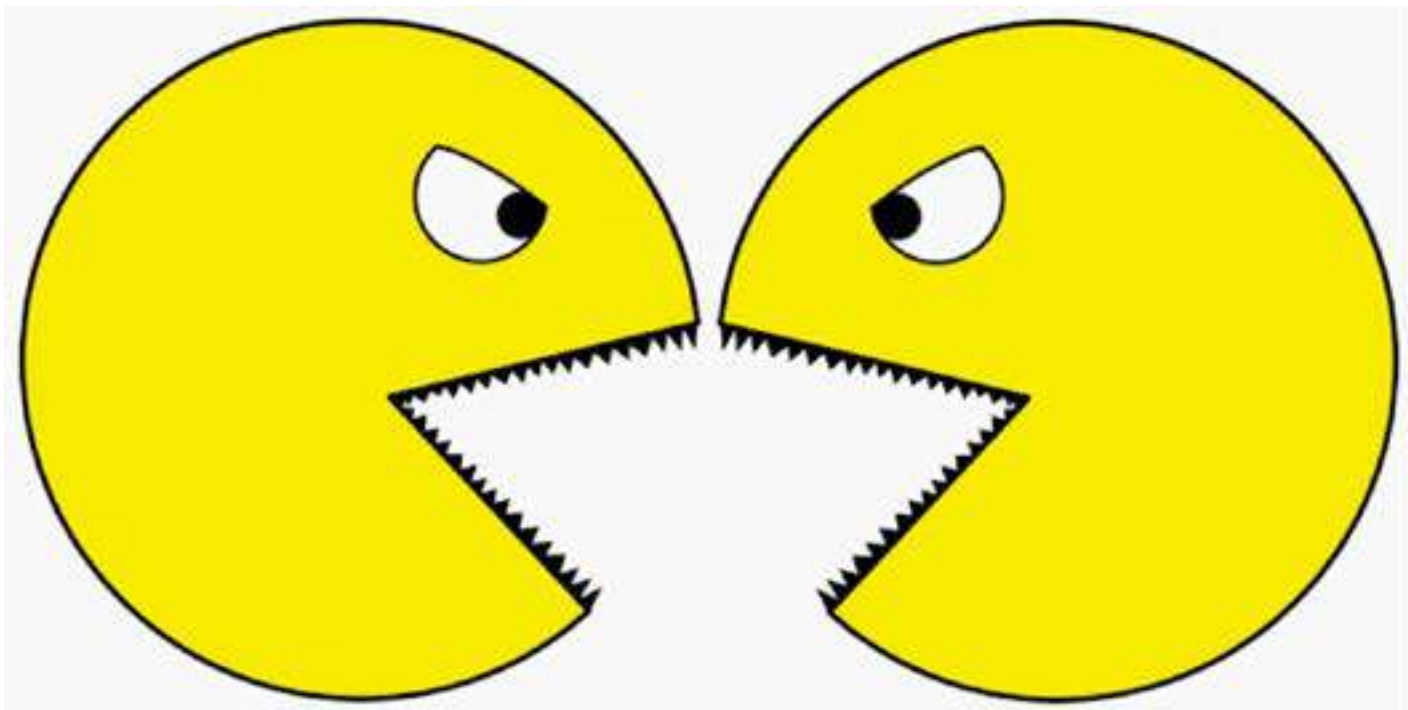
මේ සටහන ලියවෙන්නේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයක දී මගෙන් අසනු ලැබූ ප්‍රශ්න දෙකක් සම්බන්ධයෙන් මගේ සිතට ආ අදහසක් ඔබ සමග බෙදා ගැනීමේ අරමුණ ඇතුවයි.

මා එකල සේවය කළ ආයතනයේ ම අලුතින් ඇරඹෙන ව්‍යාපෘතියක එක් කළමනාකාර තනතුරක් සඳහා මා ඉදිරිපත් කළ අයදුම් පත්‍රය අනුව මේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට මට කැඳවීමක් ලැබී තිබුණි.

මේ ව්‍යාපෘතිය රජයේ කොටසක් වන අපේ ආයතනයට සහ ඊටත් වැඩියෙන් රජයේ පාලන වැඩ පිළිවෙළට ඉතා වැදගත් වේ යැයි සැලකෙන එකකි. එනිසා අප ආයතනයෙන් මෙන්ම අපේ ක්ෂේත්‍රයේ වෙනත් විවිධ ආයතනවලින් ද පිරිස් එකතු කර ගොඩනැගීම ඇරඹී තිබුණු මේ ව්‍යාපෘති කණ්ඩායමේ සංයුතිය නිසි පරිදි සකසා ගැනීම ගැන සමස්ත ව්‍යාපෘතිය භාරව කටයුතු කරන කළමනාකාරිණිය සැහෙන උනන්දුවක් දක්වන බව සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් ටික දිනකට පසුව ඇය මට පැවසූ කරුණුවලින් හොඳින් වැටහිණි. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී අයදුම්කරුවන්ගෙන් අසනු ලැබූ ප්‍රශ්න සැකසී තිබුණේ ඒ අවශ්‍යතාවය අනුව ය. එනම්, අයදුම්කරුවන්ව වාචිකව පරීක්ෂා කෙරුණේ, අදාළ විෂය ක්ෂේත්‍රය ගැන නොව, ව්‍යාපෘති කළමනාකරණය සහ කණ්ඩායමක් ලෙස සේවය කිරීම ගැන ය.

එදා සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී මගෙන් අසන ලද එක් ප්‍රශ්නයක් වූයේ මගේ වෘත්තීය ජීවිතයේ දී මා මගේ කළමනාකරුවෙකු සමග ඇතිවුණු ගැටුම්කාරී තත්වයක් විස්තර කර, එය විසඳා ගැනීම පිණිස මගේ පාර්ශවයෙන් මා ගත් ක්‍රියාමාර්ගය ද විස්තර කරන ලෙසයි.

මට යොමුවුණු අනිත් ප්‍රශ්නය වූයේ, මා යම් ව්‍යාපෘතියක කටයුතු කරන අතරතුර දී එහි දිශානතිය සහ අරමුණු විශාල වශයෙන් වෙනස්කව භාජනය වී, ව්‍යාපෘතියේ විවිධ සැකසුම් කණු කරා ළඟා විය යුතු දිනයන් වඩාත් කෙටි වී, අර්බුදකාරී තත්වයක් ළඟා වූ අවස්ථාවක් විස්තර කර, එතැන දී මා කටයුතු කළ ආකාරය ද විස්තර කරන ලෙසයි. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවූ පසු මා විවිධ

ක්ෂේත්‍රයන් හි විවිධ රාජකාරී ගණනාවක් ම කර ඇති වුවද, ඒ ඒ තැන්වල විවිධාකාරයේ කළමනාකරුවන් යටතේ සේවය කර ඇති වුව ද, මගේ කළමනාකරුවෙකු සමග ඇති වූ ගැටුම්කාරී තත්වයක් මට එක්වරම සිතා ගත නොහැකි විය. අවංකවම මා ඒ බව පැවසූ විට, සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයේ සිටි අයෙකු වෙනත් ආකාරයකින් නැවත ඒ ප්‍රශ්නය මට යොමු කළේය. ඒ සමගම මගේ ප්‍රථම රැකියාවේ දී ඇති වුණු ඉතා සුළු සිදුවීමක් මගේ සිතියට නැගිණි. එය විස්තරාත්මකව පවසා, යාන්තමින් ඒ ප්‍රශ්නයෙන් ගොඩ ඒමට මට හැකිවිය. ඊළඟ ප්‍රශ්නය යොමු වූ අවස්ථාවේ නම්, ඒ විමසනු ආකාරයේ අර්බුදකාරී තත්වයකට මා පත්වූ අවස්ථාවක් මට කිසි සේත්ම සිතා ගත නොහැකි වුණි. අවස්ථානෝචිතව ක්‍රියාකළ මා කළේ, මා එවැනි දරුණු තත්වයට මුහුණ දී නොමැති බවත්, එසේ මුහුණ දීමට සිදුවුවා

නම්, මා අනුගමනය කරන්නේ මේ මේ ආකාරයේ ක්‍රියාවලියක් බවත් පවසමින්, "ටෙක්ස්ට් බුක්" ආකාරයේ උත්තරයක් දීමයි. මෙහි දී සිහිපත් කළ යුතු තවත් කාරණයක් වන්නේ එදා මා ඒ සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටියේ මේ ආකාරයේ ප්‍රශ්න බලාපොරොත්තුවෙන් නොවේ. පෙර කී පරිදි, මේ ප්‍රශ්නාවලිය සියලුම අපේක්ෂකයින්ට යොමු කර ඇත්තේ මේ ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සිදුවිය හැකි සර්වඅසුභවාදී තත්වයන් ගැන සලකා බලා ය. සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් පසු ඒ ගැන කල්පනා කරද්දී මට වැටහී ගිය, අද මේ ලිපියට ලියවෙන්නට හේතු වූ කාරණාව මෙයයි. අපි කරන රැකියාවලදී, අපේ කළමනාකරුවන් සමග ගැටුමක් ඇති නොවී කටයුතු කිරීමට ලැබීම ඉතා භාග්‍යයක්

ලෙස අපි සලකමු. එසේම, අපේ කළමනාකාරීත්වය යටතේ සේවය කරන අයට සමග ද, ඒ ආකාරයේ ම, ඉතා හොඳ, ගැටුම්වලින් තොර සම්බන්ධතාවයක් පවත්වා ගැනීමට අපි හැකි සෑම උත්සාහයක් ම දරමු.

නමුත්, මේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී මට වැටහුණේ, එය එලෙස නොවී, විවිධාකාරයේ ගැටුම් ඇති වුණේ නම්, ඒ ඒ තත්වයන් ඒ ඒ අවස්ථාවලදී අප්‍රසන්න ඒවා වීමට ඉඩ තිබුණද, වෘත්තීමය වශයෙන්, එවැනි අවස්ථාවලින් මට ලැබෙන්නට තිබුණු සුවිශේෂී පළපුරුද්ද මට අහිමි වී ගොස් ඇති බවයි.

ඒ විලසින් ම, මා මේ දක්වා සේවය කර ඇති විවිධ ව්‍යාපෘතිවලදී බරපතල අර්බුදකාරී තත්වයන් ඇති නොවීම මා සැලකූවේ භාග්‍යයක් ලෙසයි. නමුත්, ඇත්තටම සිදුවී ඇත්තේ එවැනි දරුණු තත්වයක දී ක්‍රියා කළ යුතු ආකාරය ගැන ප්‍රායෝගික අත්දැකීම් මට නොලැබී යාම පමණකි!

මෙය විකෘතියකි. විෂමාකාරයකි. වාසනාව අවාසනාවක් වීමකි.

එසේත් නැතිනම්, අප කුඩා කාලයේ පැවසූ පරිදි ලක් එකේ හිලකි! -රසිකොලොජිස්ට්